

سطح گفت‌وگوهای کاندیدها در مناظره در حد یک رئیس‌جمهور نیست

یک فعال سیاسی اصلاح طلب گفت: حل بحران‌های کنونی قطعاً نیازمند عزم ملی و یک اعتقاد برای اصلاح ساختارها، تعارض قوانین و افزایش سرمایه اجتماعی است و این توهّم است که عده‌ای فکر کنند که آن‌ها می‌توانند منجی شرایط کنونی باشند.

به گزارش سایت خبری پرسون، غلامرضا ظریفیان تحلیلگر سیاسی اصلاح طلب، در تحلیل مناظره‌های انتخاباتی انجام شده میان کاندیدهای انتخابات ریاست جمهوری، گفت: مناظره‌های انتخاباتی را از زوایای مختلفی می‌توان بررسی کرد؛ یک بخش نوع روش و گویشی است که در بحث بیان وضعیت کنونی وجود دارد و تقریباً همه کاندیدها نسبت به آن مشترک هستند. این یک نکته مثبت است، به این دلیل که ۵ نفر از کسانی که در مناظره‌ها هستند در گذشته چندان تمایل نداشتند که شرایط کشور را نامطلوب یا بحرانی بدانند، همین هم اتفاق مثبتی است.

وی ادامه داد: نکته دوم این است که مناظره‌ها برای مردمی که فرصت مطالعه عمیق را ندارند یک دوره فشرده‌ای است که از طریق آن با وضعیت و آمارها و ابعاد مختلف شرایط کشور آشنا می‌شوند که در وضعیت عادی شاید این فرصت را نداشته باشند و به نوعی می‌توان آن را یک دوره آموزشی برای مردم در نظر گرفت.

عضو شورای مرکزی مجمع ایثارگران اصلاح طلب بیان کرد: واقعیت این است که غیر از مواردی اندک آن هم در سخنان کاندیدهای منسوب به اصلاح طلبان، این مناظره‌ها اولاً فاقد مباحث جدی ساختاری است و عمده‌تاً سطح گفت‌وگوهایی که میان کاندیدها وجود دارد، در سطح یک رئیس‌جمهور نیست؛ نوع و روش بحث‌ها فاقد استراتژی روشن و طرح مسائل ساختاری معطوف به بحران‌های جدی است. یک گفت‌وگوهایی در زمینه‌های مختلف صورت می‌گیرد اما چشم‌انداز راهبردی و ساختاری مشخص را نمی‌شود در میان این گفت‌وگوها دریافت.

وی افزود: علت هم این است که وقتی ما کاندیدها را به این شکل ممیزی می‌کنیم، سطح گفت‌وگوها طبیعتاً به شدت تنزل پیدا می‌کند و در همان زمان اندکی که وجود دارد، کاندیدها به اصل سوال نمی‌پردازند و می‌خواهند یا از خود دفاع کنند یا رقیب را مورد پرسش‌های جدی قرار دهند؛ ما این نکته کلیدی را می‌بینیم که سطح مناظرات رو به پایین است.

ظریفیان در ادامه خاطرنشان کرد: نکته دیگر درخصوص خود پرسش‌ها است؛ به نظر می‌رسد کسانی که پرسش‌ها را طراحی کرده‌اند؛ تمایل نداشتند موضوعات جدی‌تر و مبنایی‌تر مطرح شود. روشن است که دولت همه توان اجرایی و اقتصادی کشور را در اختیار ندارد اما در این رابطه هیچ صحبتی در مناظره‌ها مطرح نمی‌شود به عنوان مثال منابع عظیمی در اختیار نهادهایی غیر از قوه مجریه است، مانند اقتصاد که ۴۰ درصد در اختیار دولت نیست و این می‌تواند بر همه فعالیت‌های اقتصادی، بانکی و بورسی کشور تاثیر بگذارد.

وی ادامه داد: همین بحث سیاست خارجی و نقشی که عوامل پنهان در این بحث دارند یکی از موانع جدی برجام بوده و نتیجه هم تاثیر عمیقی بود که تحریم‌ها بر اقتصاد کشور گذاشت و بخشی از آن عوامل پنهان از این طریق بهره‌مند شدند، کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. به نظر می‌رسد که ما ضعف جدی را در نظم ذهنی افراد می‌بینیم و در بحث‌های مختلف نامزدها پراکندگی وجود دارد.

این فعال سیاسی اصلاح طلب در ادامه اظهار داشت: در عین حال در مجموع به نظر می‌رسد که سطح طرح مسائل در واقع با توجه به مشکلی که ما در این دوره برپایمان جدی است و درصد زیادی از کسانی که حق رأی دارند تا الان تصمیم نگرفتند که رأی بدهند، به گونه دیگری است. یعنی به نظر می‌رسد که سطح گفت‌وگوها به گونه‌ای نیست که هم به لحاظ جاذبه عاطفی، هم جاذبه اخلاقی و هم جاذبه شناختی تا این لحظه بتواند به اکثریت خاموش انگیزه جدی برای ورود به میدان رای بدهد.

وی تصریح کرد: ممکن است در مناظره امروز اتفاق دیگری رخ بدهد اما تا این لحظه مشهود است که سطح طرح مسائل اقناع نمی‌کند که افراد ترغیب به مشارکت شوند، ممکن است در میان افرادی که قصد مشارکت دارند، نظرشان را عوض یا جلب کند اما در بدنه خاموش هنوز انگیزه‌ای ایجاد نکرده یا به عبارتی مشارکت را افزایش نداده است. در مجموع می‌توان گفت که مناظرات هم از نظر کیفیت، هم از نظر مباحث راهبردی و موضوعات معطوف به حل مساله، موفق نیست. این نوع فهرست کردن مشکلات کشور که مردم به آن اشراف دارند، اتفاق مناسبی محسوب نمی‌شود و نمی‌توان با این روش جامعه را اقناع کرد.

این تحلیل‌گر سیاسی در پاسخ به این سوال که «۵ کاندیدا تلاش دارند که ۲ کاندیدا را نماینده شرایط کنونی معرفی کنند و بگویند که مشکلات برعهده آنان و دوستان سیاسی آن‌ها است، این مساله چه اندازه با واقعیت نزدیک است؟»، ابراز داشت: واقعیت این است که همه کسانی که حضور دارند و در مناظره هستند، همگی از آقای رئیسی گرفته که در مسئولیت‌های بسیار مهم قضایی در کشور بوده‌اند و یک دوره هم حضور در آستان قدس داشتند تا سایر افراد، همگی همواره حضوری فعال در نظام اجرایی یا تقنینی کشور داشتند. بنابراین چندان نمی‌توانند خود را از شرایط کنونی جدا کنند.

وی افزود: صاحب‌نظران و کارشناسان، بخش مهمی از مشکلات امروز جامعه را ناشی از انباشت مشکلات می‌دانند که در بستر تاریخی به دلیل ناکارآمد بودن ساختارها، تعارض منافع و تعارض قوانین و قواعد پدید آمده و مورد بحث است.

ظریفیان ادامه داد: این از نظر انصاف هم بی‌انصافی است، آن هم در دوره‌ای که شدیدترین تحریم‌های تاریخ بر یک کشور تحمیل شده و در کنار آن یک مساله‌ای مانند پاندمی مهم جهانی رخ داده که بخواهیم همه این‌ها را معطوف کنیم به یک دولت که البته ضعف‌هایی داشته اما به عقیده بسیاری از صاحب‌نظران، دولت در همین شرایط که اقتصاد کشور به یک دهم کاهش پیدا کرده اجازه نداد که جامعه با بحران و فروپاشی مواجه شود.

وی بیان کرد: نکته دیگر این است که در اینکه با شکل‌گیری یک اراده ملی می‌توان مشکلات را برطرف کرد هم تردیدی نیست اما این توهم تحت پوشش این که «ما می‌توانیم» و به نوعی یک تصور منجی بودن را القا کنیم، اشتباه است و ضعف حافظه تاریخی در کنار این یک مساله مجموعه‌ای را ایجاد می‌کند که ممکن است خود این‌ها هم دچار نوعی دگماتیسم نقاب‌دار باشند.

ظریفیان خاطرنشان کرد: این بحران‌ها قطعا نیازمند عزم ملی و یک اعتقاد برای اصلاح ساختارها، تعارض قوانین و افزایش سرمایه اجتماعی بدون این‌ها حاصل نمی‌شود و این توهم است که فکر کنند که آن‌ها می‌توانند منجی شرایط کنونی باشند.

منبع: ایلنا